

Богъ всемогущій! Той испънилъ съ Своя Духъ Иисуса Навина, и заповѣдалъ му да довѣрши работѣ-тѣ, която била наченѣта отъ Моисея.

Израилтяне-тѣ цѣлы тридесѧтъ дни оплаквали смърть-тѣ Моисеевѣ, послѣ излѣчи изъ стана и съ чуденъ начинъ прѣминѣли прѣзъ рѣкѣ Йорданъ. Израилтяне-тѣ приблизили до Йордана. Йорданскы-тѣ воды стояли твърдѣ высоко отъ пролѣтно-то пълноводіе. Священици-тѣ първи вгазили въ водѣ-тѣ съ Кивотъ Завѣта, и токо-что си намокрили нозѣ-тѣ, воды-тѣ, что тегли отгорѣ, ся запрѣли и огъстѣли, като стѣна; а воды-тѣ, что были подолѣ, оттекли ся камъ Мъртво-то море, и матка-та изсѫхнала. Священици-тѣ съ Кивотъ Завѣта стояли всрѣдѣ Йордана, доклѣ прѣминѣль народа-тѣ по сухо и достигнали наконецъ до цѣль-тѣ на четыредесѧтигодишно-то си странствованіе. Съ голѣмѣ радость привѣтствовали Израилтяне-тѣ священкѣ-тѣ земѣ, гдѣ живѣли иѣкогда тѣхны-тѣ прадѣды, гдѣ самъ Богъ говорилъ съ нихъ, и гдѣ почивали кости-тѣ имъ. Това было прѣдѣ самыя праздникъ на Пасхѣ-тѣ.

Тукъ манна-та прѣстанжла да пада отъ небо-то, кога първъ пѣтъ Израилтяне-тѣ вкусили отъ плодове-тѣ на земї-тѣ, во времѧ-то на пасхалныя праздникъ. Но жители-тѣ въ Обѣтованї-тѣ Земїѣ были идолопоклонницы, человѣцы развращены и жестокы, които приносили дѣца-та си въ жертву на идолы-тѣ. Ти не впушчали потомцы-тѣ Авраамовы да влѣзатъ въ земї-тѣ на прадѣды-тѣ имъ; оттова возникнала война, която ся продѣживала дѣлго времѧ. Но, съ помошь Божиѣ, Израилтяне-тѣ навсѣдѣ побѣдявали.

Израилтяне-тѣ найнапрѣдъ завладѣли градъ Йерихонъ. Тоя градъ былъ ограденъ съ яки, каменны стѣны, които ся гледали като непристѣжни. Всичко-то пълчище Израилско пристѣжило до града; по срѣдѣ-тѣ му вървѣли священици-тѣ съ Кивотъ Завѣта и трѣбили съ трѣбы. По повелѣніе Божиѣ Израилтяне-тѣ шесть дни обикаляли стѣны-тѣ Йерихонски и